Р Е Ш Е Н И Е
№ 6589

гр. София, 30.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 16 състав,** в публично заседание на 09.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **2526** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 6790/11.03.2013г., подадена от М. Ф. К., гражданин на П., срещу отказ за издаване на виза на жалбоподателя от Посолството на Република Б. в [населено място], П., по негово заявление от 07.02.2013г.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като издаден при неспазване на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Жалбоподателят излага съображения, че отказът е издаден при липса на мотиви, липсват фактически основания по издаването му. Твърди, че по отношение на него са налице необходимите условия да получи виза за срок от 60 дни, тъй като брат му е женен за българска гражданка. Иска се отмяната на административния акт и връщане на преписката на компетентния административен орган с указания по прилагането на закона.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от упълномощения адвокат К., който поддържа жалбата.

Ответната страна – консулско длъжностно лице от МВнР при Посолството на Р. Б. в [населено място], П., чрез Министерството на външните работи – чрез процесуалния си представител в съдебно заседание по делото оспорва жалбата. Излага съображения, че оспореният отказ е постановен, тъй като липсват доказателства за платежоспособността на лицето – месторабота, произход на средства и доходи, осигурени средства за пребиваване, както и намерението на лицето да напусне

страната по законоустановения ред и срок. Подробни съображения излага в представени писмени бележки.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.
Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:
Със заявление за виза рег. № 1300007/07.02.2013г. на Посолството на Р. Б. в [населено място], П., М. Ф. К., гражданин на П., е поискал издаването на виза вид "С" за краткосрочно пребиваване на територията на Република Б. до 3 месеца. Към заявлението са приложени: копие от валиден пакистански паспорт, копие от валидна застрахователна полица за здравна застраховка за пътуване до Б. № 21591, издадена на 13.11.2012 г., със срок до 22.05.2013г.; нотариално заверена покана-декларация за частно посещение на чужденец в Република Б. от А. П. Н. от 14.01.2013 г., че осигурява жилище и парична издръжка на М. Ф. К., който е брат на съпруга на дъщеря й, за срок от деветдесет дни, на адрес: [населено място], [улица]; извлечение от банкова сметка на М. Ф. К. и др.
От представеното по делото извлечение от системата на Националния визов център, издадено на 19.09.2013г. е видно, че по така образуваната преписка е налице мотивиран отказ, който е част от съгласувателната процедура по издаване и/или отказ за издаване на визи. Установено е, че по отношение на жалбоподателя е налице едногодишна студентска виза от UK, която е с изтекъл срок. Посочено е, че от него е била подадена предходна молба, по която е постановен отказ през декември 2012г. Поканата в случая е подадена от тъщата на брат му. Посочено е, че под № 1300008 е подадена молба за виза от друг негов брат. Преценено е, че целта и условията на планирания престой не са обосновани.
При така установените факти административният орган е възприел последното становище, приел е, че е налице хипотезата на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ и на 18.02.2013г. е издал процесния отказ, чрез попълване на стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза.
При гореописаната фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:
Оспореният отказ е връчен на чужденеца на 21.02.2013г., а жалбата до Административен съд София-град е подадена с вх. № 6790 от 11.03.2013г., като е била изпратена по пощата на 06.03.2013г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.
Разгледана по същество е неоснователна.
Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.
Оспореният отказ за издаване на виза е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 9г от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР - приета с ПМС № 198 от 11.07.2011г., обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011г., в сила от 4.08.2011г.) визите се издават от

дипломатическите и консулските представителства на Република Б.. В настоящия случай административният акт е подписан от длъжностно лице в Посолството на Република Б. в [населено място] – П..
Съдът намира, че обжалваният административен акт е издаден при спазване на административно-производствените правила и правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, като е съобразен с целта на закона.
В чл. 28, ал. 1 и ал. 2 от НУРИВОВР е предвидено, че в случаите, в които консулските длъжностни лица не вземат самостоятелно решение, след като приемат и регистрират заявлението за издаване на виза, те изпращат в дирекция „К. отношения" информация за декларираните от чужденеца данни, обстоятелства и факти и представените документи и резултатите от извършените проверки под формата на съобщение „искане за виза". Н. визов център извършва проверка в автоматизираните национални информационни фондове, Ш. информационна система и Визовата информационна система на Европейския съюз и провежда консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Ш., в случай че е заявено такова по реда на чл. 22 от Визовия кодекс. В случаите, в които НВИС не функционира, консулските длъжностни лица задължително съгласуват искането за виза с дирекция „К. отношения". В настоящия случай е извършено такова съгласуване и е прието, че целта и условията на планирания престой на М. Ф. К. не са обосновани, поради което е направено предложение да бъде постановен отказ.
Съгласно чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от ЗЧРБ. За отказа се съставя формуляр по образец, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанието за отказа. В оспорения отказ за издаване на виза е посочено като правно основание чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, като мотиви не са изложени. Съгласно цитирания текст, се отказва издаване на виза на чужденец, когато целта и условията на престой не са доказани.
Липсата на мотиви в административния акт не представлява съществено процесуално нарушение, ако такива се съдържат в някой от документите, съставени в производството по издаването му. В настоящия случай, в хода на съгласувателната процедура с дирекция „К. отношения" на МВнР е мотивирано становище за отказ. Ответникът в настоящото производство е установил, че по отношение на жалбоподателя е налице едногодишна студентска виза от UK, която е с изтекъл срок. От М. Ф. К. е била подадена предходна молба, по която е постановен отказ през декември 2012г. Под № 1300008 е подадена молба за виза от друг негов брат.
Ответникът счита, че жалбоподателят и при подаване на настоящото заявление не е доказал условията на престоя си. Не се оспорва обстоятелството, че му е осигурено жилище, но липсват доказателства за осигурена издръжка. Съгласно чл. 17, ал. 2 от НУРИВОВР, поканата-декларация, изготвена от физическо лице за издаване на виза за краткосрочно пребиваване с цел частно посещение на чужденец в Република Б., се изготвя по образец съгласно приложение № 3, заверена от нотариус и от службите за административен контрол на чужденците, при представяне на следните документи: 1. декларация за имотно състояние на канещото лице; 2. удостоверение за доходи, издадено от месторабота на канещото лице, или копие от данъчна декларация по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за предходната година с входящ номер от съответната териториална дирекция на Националната агенция по

приходите. Такива доказателства към приложената към заявлението му покана-декларация от 14.01.2013г. от А. П. Н. не са приложени, поради което заключението на административния орган за липса на доказателства за осигурена издръжка е обосновано.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата на М. Ф. К. се явява неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, ответникът има право на направените по делото разноски, но предвид липсата на искане в тази насока, такива не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 16 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Ф. К., гражданин на П., срещу отказ за издаване на виза на жалбоподателя от Посолството на Република Б. в [населено място], П. по негово заявление от 07.02.2013г.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

Административен съдия: